

1. Справедливий Ти, Господи, будеш, коли б я судився з Тобою, проте правуватися буду з Тобою: чому то дорога безбожним щаститься, чому то спокійні всі зрадники?

2. Ти їх посадив і вони вкоренились, ростуть і приносять плоди. Ти близький в устах їхніх, та далекий від їхніх сердець.

3. А Ти, Господи, знаєш мене, Ти бачив мене й дослідив моє серце, що з Тобою воно. Відлучи їх, немов на заріз ту отару, і признач їх на день побиття!

4. Аж доки в жалобі земля пробуватиме, і сохнути буде трава всього поля за зло її мешканців? Гине худоба та птаство, бо сказали вони: кінця нашого Він не побачить!

5. Як ти з пішими бігав, і вони тебе змучили, то як будеш змагатися з кіньми? Ти в спокійному краї безпечний, та що будеш робити в повідді Йордану?

6. Бо також твої браття та дім твого батька і вони тебе зраджують, і криком кричать за тобою, не вір їм, коли й добре тобі говоритимуть!

7. Покинув Я Свій дім, залишив спадок Свій; миле Моєї душі Я віддав у долоню її ворогів.

8. Спадок Мій Мені став, мов лев той у лісі, свій голос дав проти Мене, тому то його Я зненавидив...

9. Чи для Мене спадок Мій, хижий птах різнобарвний, що хижі птахи позлітались круг нього? Ідіть, позбирайте усю польову звірину, спровадьте, щоб жерли!

10. Численні пастирі попсували Мого виноградника, потоптали Мій уділ, Мій улюблений уділ вони обернули на голу пустиню!

11. Обернули його на спустошення, він при Мені у жалобі, спустошений, увесь Край опустілий, бо нікого нема, хто б поклав це на серце собі!

12. Поприходять на всі лисі гори в пустині руїнники, бо меч Господа все позжире від краю землі й аж до краю землі, миру не буде для всякого тіла!...

13. Пшеницю посіяли, терня ж пожали, намучилися, та не мали користи... І буде вам сором за ваші плоди через лютість Господнього гніву!

14. Так говорить Господь про лихих усіх сусідів моїх, що вони дотикаються того спадку, що Я дав на спадщину народу Моєму Ізраїлеві: Ось Я повириваю їх з їхньої землі, і вирву дім Юдин з середини їхньої.

15. І станеться, як Я їх повириваю, то вернуся й помилую їх, і кожного з них приверну до спадщини його, і кожного до краю його.

16. І буде, якщо вони справді навчаться доріг народу Мого, щоб присягатися Йменням Моїм: Як живий Господь, як вони присягати навчили народ Мій Ваалом, то збудуються серед народу Мого!

17. А якщо не послухають, то вирву народ цей, вириваючи та вигубляючи, каже Господь!